

Бажаючи ствердитися в чоловічій ролі, хлопець намагається чітко підкреслити чоловічі риси. У той же час дівчина намагається бути якомога жіночною, і це все заради приваблення особи протилежної статі. Ще з садочку дівчатка одягають бантики, а хлопці натомість проявляють знаки уваги, даруючи квіточку, зірвану з клумби, чи цукерку, яку дала мама. А з часом нічого і не змінюється: дорослі дівчата вже одягають красиві сукні, а дорослі хлопці вже дарують букети квітів і коробки цукерок. Ми ведемо до того, що з дитинства батьки нам вказали певну установку поведінки з протилежною статтю, і так ми поводимо себе все життя. Зростаючи, особистість вивчає модель поведінки і чоловіка, і жінки. У підлітковому віці вже остаточно усвідомлюємо, як треба себе поводити відповідно до суспільних норм притаманних для тієї чи іншої статі. Порушення цих норм може привести до засудження однолітків, так як в дитинстві засуджували їх батьки за певну «погану» поведінку.

Отже, гендерні стереотипи є одним із основоположних чинників, що впливають на формування особистості. Особливо це проявляється у підлітковому віці, коли молода людина намагається знайти гармонію між собою та суспільством. Як ми знаємо, це завжди залишається травматичним досвідом для кожного, адже соціум, особливо підлітковий, досить жорстокий у сенсі збереження власних усталених норм.

Список літератури

1. Ланчевська А.А. Гендерна ідентифікація в студентському середовищі сучасної України /А. А. Ланчевська // Пошуки гендерної паритетності: український контекст / Упорядник та загальна редакція: І. Грабовська. – Ніжин: Видавництво НДУ ім. М. Гоголя, ДС Міланік. – 2007. – С. 89 – 97.

2. Костенко А.М. Студентська сім'я та гендерні стереотипи. – Режим доступу: www.vuzlib.su/books/7237– Н. Д. Світайло, А. М. Гендерна_мапа_України/-студентська-сім'я-та-гендерні-стереотипи.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук*

УДК 159.964.21 (043.2)

Климчук О.М.

Національний авіаційний університет, Київ

КОНФЛІКТ ЯК ОДИН З ГОЛОВНИХ ЧИННИКІВ РОЗЛАДУ ВЗАЄМОСТСУНКІВ У КОЛЕКТИВІ

З дитинства кожна людину намагаються соціалізувати, привчити до колективу, адже більшу частину свого життя людина співіснує з іншими. Дитячий садок, школа, дорослий колектив співробітників. Колектив – це група людей, у якій не завжди все проходить гладко і без проблем, тому часто виникають конфліктні ситуації.

Конфлікт – це розходження поглядів між особами або групами. Кожен бажає, щоб інші розділяли його ідеї та думки. Багато хто вважає, що у колективі де панують добрі взаємовідносини, взаєморозуміння та повага між його членами та управлінням, конфлікти не виникають. На думку інших, навіть при злагодженому колективі часом конфліктні ситуації не тільки неминучі, але й іноді приносять користь, є основою для підвищенню стабільності функціонування організації за рахунок перебудови її функцій, структури, встановлення нових зв'язків.

Конфлікти не завжди спонукають до змін і розвитку. Дуже часто вони можуть бути перешкодою до задоволенню певних потреб як і особистості, так і самого колективу. Наведу приклад, в суспільстві існує безліч конфліктних людей, які вступають у сутичку і намагаються відстояти свою думку, яка не завжди є зовсім правильною, а інші поділяють її погляди, щоб не загострювати ситуацію. Конфлікт – радикальний спосіб вирішення суперечностей, що зароджується під час соціальної взаємодії, яка полягає в протидії суб'єктів конфлікту. Звісно, все це супроводжують негативні емоції і почуття учасників стосовно один одного.

Розрізняють чотири основних типи конфлікту: внутрішньоособовий, міжособовий, між особистістю і групою, міжгруповий. Будь-який з вищезазначених типів конфліктів виникає за певних причин. Кожна людини має свої цілі в різних областях її життєдіяльності і бажає досягти їх як вважає за потрібне. Нерідко люди, зі спільною діловою активністю знаходять розбіжності у поглядах, внаслідок чого виникає непорозуміння, який дезорганізовує й сам колектив, і його учасники дають волю емоціям.

Слід зазначити, що тривалі конфлікти і тривале перебування в стресі загрожують не лише нервовими розладами, але й серйозними захворюваннями. Тому важливим в роботі психологів є вміння перешкоджання й запобігання у виникненні конфліктних ситуацій та знаходження компромісів й залагодження наслідків конфліктів.

Роблячи висновок, хочу сказати, що відсутність конфліктів суттєво відображаються на настрої людини взагалі. І звичайно, це впливає на взаємовідносини з оточенням. Така людина почуває себе щасливою та задоволеною у всьому.

Список літератури

1. Герасіна Л. М. Конфліктологія: навч. посіб. / Л. М. Герасіна, М. П. Требін, В. Д. Воднік. – Х.: Право, 2012. – 128 с.
2. Джонсон Д. В., Джонсон Р. Т. Программы по разрешению конфликтов и посредничеству лиц, равных по статусу, в начальной и средней школах: Обзор исследований // Социальный конфликт. – 1997. – № 1 – С. 66-91.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук*